

angehäuft, aufgespeichert (संगृहीत) H. an. 3, 248. MED. t. 89. ग्राममि-
वाचितम् AV. 4, 7, 5. — b) *gefüllt, beladen, besteckt, bespickt* H. 1473. an.
MED. यवाचितम् (अनः) ÇAT. Bā. 5, 4, 5, 22. ÂÇV. ÇR. 9, 4. KĀTJ. ÇR. 22, 11,
1. (विशालशाखाम्) फलरूपचित्तिर्द्वैराचिताम् MBH. 3, 11034. 11572.
शैलैराचितान्देशान् R. 3, 77, 3. रोमभिराचितौ 74, 22. सरंसि — कुमुदैः पु-
ण्डरीकैश्च आचितानि BRAHMA-P. in LA. 53, 3. सूचीभिर्ववक्त्राभिराचितम्
SUCR. 2, 103, 13. शराचितशरीरम् MBH. 13, 3. मलाचिताङ्ग 3, 10255. शैलः
पुष्पाचितः R. 4, 44, 55. अर्धाचिता (रसना Gürtel) *dimidio gemmis distinc-
tum* (St.) RAGH. 7, 10 = KUMĀRAS. 7, 61. Vgl. पुलकाचित. — 2) *Wagen-
last*, m. AK. 2, 9, 88. TRIK. 3, 3, 148. MED. t. 89. n. H. an. 3, 247. kommt
dem Gewicht von 20 Tulā gleich: तुला पलशतं तासां विशत्या भार आ-
चितः H. 883. — 3) *ein Gewicht von zehn Wagenlasten*, n. AK. 2, 9, 88.
H. an. m. H. 883. MED. — Als subst. proparox. P. 6, 2, 146. am Ende
eines adj. comp. f. आ 4, 1, 22 (vgl. 5, 1, 54).

आचितिक (von आचित subst.) adj. f. ई *einen Ākita haltend u. s. w.*
P. 5, 1, 53. auch im comp. nach einem Zahlwort ebend. 54.

आचितौन (wie eben) adj. f. आ dass. ebend.

आचूषण (von चूष् mit आ) n. *das Saugen, Aussaugen*; auch vom *Sau-
gen durch Schröpfköpfe u. s. w.* SUCR. 1, 24, 16. 25, 17. 40, 7. 99, 17. 100,
8. 2, 289, 20.

आचेष्टर (2. आच + ईष्टर) m. N. eines von Āka erbauten Heiligthums
RĀGA-TAR. 4, 512.

आचोपच n. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. — Zusammeng. aus
आच und उपच; vgl. आचपरच.

आच्छेद (von कृद् mit आ) f. *Hülle* VS. 13, 4, 5.

आच्छेदधान (आ० + वि०) n. *Schutzvorrichtung, Bedeckungsmittel*:
आच्छेदधानैर्गुपितः RV. 10, 85, 4.

आच्छाक false Form für आच्छुक् bei WILS.

आच्छाद (von कृद् mit आ) m. *Gewand, Kleidung* H. 666. 685. M. 7,
126. R. 2, 39, 6. PAÑKĀT. 134, 8.

आच्छादक (wie eben) adj. *verhüllend, verbergend*: अमुरैः परिधयः प-
रिधायकाः कूपस्याच्छादका स्थापिताः Cit. bei Śi. zu RV. 1, 52, 5.

आच्छादन (wie eben) n. 1) *das Verdecken, Verhüllen, Verbergen* AK.
1, 1, 2, 24. 3, 4, 127. H. an. 4, 159. MED. n. 167. KĀTJ. ÇR. 8, 3, 12. VOP. 9,
46. — 2) *Bekleidung, Kleidung* AK. 2, 6, 2, 17. 3, 4, 127. 133. 133. H. 666,
Sch. H. an. MED. P. 4, 3, 143. 6, 2, 170. M. 3, 59. 9, 202. JĀGĀN. 1, 82. MBH.
2, 1252. 3, 14688. Śi. 3, 20. R. 2, 37, 8. 3, 58, 24. PAÑKĀT. 128, 20. 129, 8
(भोजनाच्छादनादिक्रियो कारयित्वा). 134, 22. 135, 7. 10. *Obergewand*: प-
रिधानाच्छादनवस्त्रमपि समर्पय PAÑKĀT. 226, 17.

आच्छादन् (wie eben) adj. *verdeckend, verhüllend*: स्तनयुगपरिष्णाद्-
च्छादिना वल्कलेन Çik. 18.

आच्छुक् m. N. einer Pflanze, = आत्तिक 2. RATNAM. im ÇKDR.

आच्छुरित (von कुर mit आ) 1) adj. *gekratzt, geritzt, gereizt*: तस्याः
काष्ठप्रक्षेपायः स राजा स्पर्शलोभः। न सेहे कञ्चुकेनापि क्षिप्रमाच्छुरितं
वपुः ॥ KATHĪS. 17, 35. — 2) n. a) *ein mit den Nägeln hervorgebrachtes
Geräusch* (नाखवाद्य). — b) *lautes Lachen* DHAR. im ÇKDR.

आच्छुरितक (von आच्छुरित) n. a) *eine besondere Art Verletzung durch
einen Fingernagel*, = नाखतत्रि. 3, 3, 5. = नाखघातविशेष H. an. 5, 1.

= नाखघातविशेष MED. k. 224. — b) *lautes Lachen* AK. 1, 1, 7, 34.
TRIK. H. 298. H. an. MED.

आच्छेदन n. *Jagd* AK. 2, 10, 24. — Vgl. अच्छेदन, आलेदन, आखेट,
आखेटक.

आच्युतदत्ति (von अच्युतदत्त) m. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa
दामन्यादि zu P. 5, 3, 116. Davon ०दत्तीय ebend.

आच्युतत्ति (von अच्युतत्त) m. pl. desgl. ebend. Davon ०तत्तीय.
आच्युतिक adj. (f. ई) vom N. pr. अच्युत gaṇa काण्यादि zu P. 4, 2, 116.

आङ् s. आञ्क.

आङ्ग (von अङ्ग) 1) adj. von *Ziegen herrührend, caprinus*: अङ्गिन ÂÇV.
GRB. 1, 19. पयम् SUCR. 1, 174, 20. मूत्र 2, 13, 1. अङ्गिः — निष्ठानवरसंचयैः
R. 2, 91, 66. — 2) m. *Geier* H. Ç. 194. — 3) N. pr. Verz. d. B. H. 61, 5
(pl.).

आङ्गक (wie eben) n. *eine Herde Ziegen* P. 4, 2, 39. AK. 2, 9, 77. H.
1417.

आङ्गकार m. Çiva's *Stier* ÇABDAR. im ÇKDR.

आङ्गगर (von अङ्गगर) adj. *über die Boa handelnd*: आङ्गगर्पवन् MBH.
I, p. 648, Z. 4.

आङ्गव n. Çiva's *Bogen* H. 201. MBH. 3, 10456. — Vgl. अङ्गकाव 3.
आङ्गधेनवि patron. von अङ्ग-धेनु gaṇa वाङ्गादि zu P. 4, 1, 96.

आङ्गनन (von अङ्गन् mit आ) n. *Geburt, Ursprung*: तेषामाङ्गननं पुण्यं क-
स्य न प्रीतिमावहेत् MBH. 1, 3756. तेषामाङ्गननं सर्वम् — कीर्तय 4561. —
Vgl. आङ्गाति.

आङ्गनि (von अङ्गन् mit आ, Padapāṭha: आऽअङ्गनि) f. *Treibstock*: आ-
ङ्गामि वाङ्गन्या AV. 3, 25, 5.

आङ्गन्मसुरभिपत्र (आ० [2. आ-ङ्गन् + सुरभि] + पत्र) m. (*dessen Blät-
ter von der Geburt an wohlriechend sind*) N. einer Pflanze (मह्व) RĀ-
GĀN. im ÇKDR.

आङ्गपथिक adj. von अङ्गपथ P. 5, 1, 77, Vārtt. 2.

आङ्गमार्य patron. von अङ्गमार gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

आङ्गमीठ oder आङ्गमीठ्ठे patron. von अङ्गमीठ RV. 4, 44, 6. ÂÇV. ÇR.
12, 13. MBH. 1, 3126. 3737. 2, 1601. 3, 249. 10231.

आङ्गमीठक adj. von अङ्गमीठ P. 4, 2, 123, Sch.

आङ्गयन nom. act. von अङ्गि mit आ Nir. 9, 23 (zur Erklärung von अङ्गि).

आङ्गर्सेम् (von 2. आ + अर्स्) adv. *bis zum hohen Alter* ÇAT. Bā. 1, 6,
3, 41. AIR. Bā. 1, 28. Dazu eine gleichbedeutende dat.-Bildung RV. 10,
83, 43: आङ्गर्साय समनक्षर्यमा.

आङ्गवन nom. act. von अङ्गि mit आ Nir. 9, 23 (zur Erklärung von अङ्गि).
आङ्गवस्तेय (nach gaṇa गृह्यादि zu P. 4, 1, 136) und आङ्गवस्तेयै (nach
gaṇa शुधादि zu 4, 1, 123) patron. von अङ्गवस्ति.

आङ्गवाह्ण und आङ्गवाह्णक adj. von अङ्गवाह्ण gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2,
133. 134.

आङ्गातशत्र्वं patron. von अङ्गातशत्रु. So heisst Bhadrāsena ÇAT. Bā.
5, 5, 5, 14.

आङ्गाति (von अङ्गन् mit आ) f. *Geburt*: एकत्रिंशतिमाङ्गातीः पापयोनिषु
जायते M. 4, 166. शतमाङ्गातीः 8, 82. — Vgl. आङ्गनन.

आङ्गाद्य adj. *aus dem Kriegerstamme der Aḡāda stammend oder ein
Hauptling derselben* P. 4, 1, 171.